

Til hr. Tom Behnke og fru Tove Fergo: Selvfølgelig vil jeg ikke stå her og prøve at udpensle, hvad der konkret kan tænkes at ske afhængigt af, hvordan forbrydelsen, overgrebet eller handlingen har været. Vi har en anklagemyndighed, og vi har nogle domstolsinstanser, der tager sig af det.

Det kan ikke være lovgivers opgave at konkretisere hele vejen igennem. Noget af det, Dommerforeningen har skældt ud over, er netop, at vi ofte er for specifikke i vores bemærkninger og ikke i tilstrækkelig grad overlader det skøn til domstolene, som de har i henhold til grundlovens § 3.

I det omfang der er tale om faktisk at få forklaret sammenhængen i det her, skal jeg gerne påtage mig det, men det bliver jo ikke inden for en kort bemærknings rammer. Der har vi et minut til rådighed, og jeg kan mærke på den uvidenhed, som fru Fergo og hr. Behnke her giver udtryk for, at det er noget, der vil tage timer.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror snart, jeg har brugt mange ord på det her. Det hjælper jo desværre ikke rigtig, men jeg synes alligevel, jeg i min ordførertale endnu en gang vil bekendtgøre Dansk Folkepartis synspunkter.

Det, jeg synes man kan beklage i denne sag, er, at når det her forslag tidligere har været til behandling, og det har det jo – og der er tvivl om, hvad der egentlig er ændret i forhold til sidst – var der i hvert fald en meget stor folkelig debat om emnet. Det har der faktisk ikke været på nuværende tidspunkt. Der har været en debat i Folketingssalen, og det er der også nu, men der har ikke rigtig været nogen folkelig debat. Det er ikke rigtig trængt ud endnu, at Folketinget med vedtagelsen af dette lovforslag afskaffer revselsretten.

Jeg tror, det bliver et chok for mange familier, når de finder ud af, hvad det her indebærer. Det bliver en lov, der involverer samtlige børnefamilier i Danmark. Den griber utrolig dybt ind i familiernes private forhold og kriminaliserer forholdet mellem børn og forældre. Kan man overhovedet forestille sig noget værre?

Og jeg må stadig væk sige, at al den volds-snak, som man forsøger at gøre dette til en debat om, er forfejlet. Der er ikke nogen almindelige, normale, gode forældre, der ønsker vold i opdragelsen. Det er i øvrigt også forbudt, og det skal der gribes hårdt ind over for.

Men der er stadig væk ikke én eneste af de familier, som er hårdt belastet, og som udøver vold over for deres børn, og som er dårligt fungerende, over for hvem denne her lov virker, overhovedet ikke. Den griber ind i ordentlige menneskers hverdag, og det er det, der er så forfejlet.

Jeg kan stadig væk ikke forstå, at man ikke engang kan få et svar. Man får ikke andet svar, end at folkeafstemning vil man ikke gribe til. Man synes åbenbart ikke, at sagen er vigtig nok, må jeg så sige. Men hvorfor dog ikke benytte sig af chancen? Man skal jo være stenhamrende sikker på, hvad vi kan arbejde for: at der bliver et borgerligt flertal efter næste valg for at genoprette tingenes tilstand. Men så er det da ikke sikkert, at det sker alligevel. Kan man føle sig 100 procent sikker på det?

Det, man bør gøre nu, er at indse, at det her går for vidt, og at vi kan forhindre det, hvis vi vil, ved at bruge vores udmærkede grundlov, som nogen hele tiden forsøger at ændre. Dansk Folkeparti har den holdning, at bare vi bruger vores grundlov, så er den god nok. Den kan bruges på mange områder. Jeg siger ikke, at § 42, stk. 1 og stk. 3, skal bruges ved alle lejligheder, men jeg synes, at det her er en oplagt lejlighed til at bruge den, og jeg appellerer endnu en gang til Venstre og De Konservative og specielt deres medlemmer.

Man kunne jo da i hvert fald ved sin underskrift tilkendegive over for sit bagland og ikke mindst også over for sig selv, at man er inderligt imod, at det her lovforslag går igennem. Jeg synes, det er så ærgerligt alene at sidde og trykke på nejknappen og vide, at der faktisk er et flertal, som vil vedtage det her. Jeg mener, at rigtig meget må sættes ind for at forhindre det.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Lige om lidt skal vi til at stemme om dette her lovforslag, og der er kun en enkelt stemme i overskud hos regeringen og SF. Og jeg synes ærlig talt, at den danske befolkning – de, der er forældre til børn – har krav på at vide, hvad »anden krænkende behandling« betyder. Og jeg må altså sige til både SF og Socialdemokratiet, at de er nødsaget til at komme op og svare på det. Man må som forældre vide, når man overtræder en lovgivning, hvad det er, man overtræder. Så nu må vi vide det, og nu må man komme frem med det, inden vi stemmer: Hvad er »anden krænkende behandling«?